

॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥

सागरांभसितंदृष्ट्वापतितं दीनचेतसं ॥ धियमाणमिदं काकं हं सो वाक्यमुवाच ह ॥ ६० ॥ शतमेकं च पातानां पताभ्यहमनुस्मर ॥ श्लाघमानस्त्वमात्मानं काकभा
षितवानसि ॥ ६१ ॥ सत्वमेकशतं पातं पतन्नभ्यधिको मया ॥ कथमेव परिश्रांतः पतितोसि महार्णवे ॥ ६२ ॥ प्रत्युवाच ततः काकः सीदमान इदं वचः ॥ उपरिष्ठेन
दाहं समभिवीक्ष्य प्रसादयन् ॥ ६३ ॥ काक उवाच उच्छिष्टदूर्पितो हं समन्येत्मानं सुपर्णवत् ॥ अवमन्य बहूश्चाहं काकानन्यांश्च पक्षिणः ॥ ६४ ॥ प्राणैर्ह
सप्रपद्येत्वां दीपांतं प्रापयस्व मां ॥ यद्यहं स्वस्तिमानहं सस्वदेशं प्राप्नुयां विभो ॥ ६५ ॥ न कंचिदवमन्येह मापदो मां समुद्र ॥ तमेवं वादिनं दीनं विलपंतमचेतनं ॥
॥ ६६ ॥ काककाकेति वाशं तं निमज्जंतं महार्णवे ॥ कृपया दायहं सस्तं जलक्लिनं सुदुर्दशं ॥ ६७ ॥ पद्भ्यामुत्क्षिप्य वेगेन पृष्ठमारोपयच्छुनैः ॥ आरोप्य पृष्ठं हं सस्तं
काकं तूष्णीं विचेतनं ॥ ६८ ॥ आजगाम पुनर्दीपं स्पृधयापेततुर्यतः ॥ संस्थाप्य तंचापि पुनः समाश्रय्य च खंचरं ॥ ६९ ॥ गतो यथेप्सितं देशं हं सो मनइवाशुगः ॥
एवमुच्छिष्टपुष्टः सकाकोहं स पराजितः ॥ ७० ॥ बलं वीर्यमहं कर्णत्यक्त्वा क्षांतिमुपागतः ॥ उच्छिष्टभोजनः काको यथा वैश्यकुलेपुरा ॥ ७१ ॥ एवं त्वमुच्छिष्टभृ
तो धातर्त्तराष्ट्रैर्न संशयः ॥ सदृशान् श्रेयसश्चापि सर्वां कर्णावमन्यसे ॥ ७२ ॥ द्रोणद्रौणिक्पैर्गुप्तो भीष्मेणान्यैश्च कौरवैः ॥ विराटनगरे पार्थमेकं किं नावधीस्तदा ॥
॥ ७३ ॥ यत्र व्यस्ताः समस्ताश्च निर्जिताः स्थकिरीटिना ॥ सृगाला इव सिंहैर्नृते वीर्यमभूत्तदा ॥ ७४ ॥ भ्रातरं निहतं दृष्ट्वा समरे सव्यसाचिना ॥ पश्यतां कुरुवी
राणां प्रथमं त्वं पलायितः ॥ ७५ ॥ तथा हतवने कर्णगंधर्वैः समभिद्रुतः ॥ कुरुत्समग्नानुसृज्य प्रथमं त्वं पलायितः ॥ ७६ ॥ हत्वाजित्वा च गंधर्वींश्चित्रसेनमुखान्
णे ॥ कर्णदुर्योधनपार्थः सभार्थसममोक्षयन् ॥ ७७ ॥ पुनः प्रभावः पार्थस्य पौराणः केशवस्य च ॥ कथितः कर्णरामेण सभायां राजसंसदि ॥ ७८ ॥ सततं च त्वम
श्रौषीर्वचनं द्रोणभीष्मयोः ॥ अवध्यौ वदतः कृष्णोऽसि नृधौ च महीक्षितां ॥ ७९ ॥ कियत्तत्तत्प्रवक्ष्यामि येन येन जयः ॥ त्वत्तोतिरिक्तः सर्वेभ्यो भूतेभ्यो ब्राह्म
णो यथा ॥ ८० ॥ इदानीमेव द्रष्टासि प्रयाने स्यंदने स्थितौ ॥ पुत्रं च वसुदेवस्य कुंतीपुत्रं च पांडवं ॥ ८१ ॥ यथाश्रयत च क्रांगं वायसो बुद्धिमास्थितः ॥ तथाश्रयस्व
वार्ष्णेयं पांडवं च धनं जयं ॥ ८२ ॥ यदा त्वं युधिविक्रांतौ वासुदेवं धनं जयौ ॥ द्रष्टास्य कथं कर्णतदानं वदिष्यसि ॥ ८३ ॥ यदा शरशतैः पार्थोदपंतव वधिष्यति ॥
तदा त्वमंतरं द्रष्टा आत्मनश्चार्जुनस्य च ॥ ८४ ॥ देवासुरमनुष्येषु प्रख्यातौ यौ नरोत्तमौ ॥ तौ मावमं स्यामौ स्यौ त्वं खद्योत इव रोचनौ ॥ ८५ ॥